

PHI HIU THU NAO VO SU THONG NG PHOT CA THIEN CHUA ?

Hoi : Chúa là tình thương sao lại có thể đánh phạt con người ?

Truoi : Đúng, Chúa là tình thương như Thánh Gioan đã quoy quyot. (cf 1 Ga 4:8). Yêu thương là bản tính của Thiên Chúa và không mất đi nghĩa nào chí lý hơn đi nghĩa Thiên Chúa là Tình thương. Chính vì tình thương vô vô này mà Thiên Chúa đã tởo đởng nên con người và mong muốn cho hết thuy mọi người " đoc c cu đ và nh n bi t chân lý" (1 Tm 2: 4) đoc sng hnh phúc đoc đoc vớ Chúa trên Nóc Truoi mai sau.

Thiên Chúa tuy t đoc không có ló gì mà phoc tởo đởng con người và mong muốn cho con người sng tởo lành đoc đoc hnh phúc .Ngài tởo đởng và mong muốn nh vớ ch vì ló ích của chính con người và vì muốn chia s đoc sng và hnh phúc vớnh của Ngài cho con cái loài người mà thôi.Chúng ta phoc tin choc nh vớ đoc không bao gi ló m tởo ng rởng Thiên Chúa đoc ló ló c gì mà phoc tởo đởng cũng nh mong muốn cho con người sng theo đoc ng ló c của Ngoc.

Nhng vì Thiên Chúa choc ban riêng cho con người hai quà tặng quý giá là lý trí và ý muốn tởo do (Free will) nên vớ n đoc thong ng phot choc đoc ra cho con người mà thôi.Nghĩa là Thiên Chúa không phán đoán mất tởo vớ t nào khác mà choc phán đoán riêng con người , vì con người có trí hiu đoc nh n bi t s lành, s đoc , s xoc u, và nh t là có tởo do đoc chon ló a gioc a s lành, s thi n hoco hay s đoc , đoc u gian ác khi sng trên trn th này. Thiên Chúa hoàn toàn tôn trng tởo do của con người. Nghĩa là Ngài không áp đoc t và bót buoc con người phoc sng theo ý Ngài . Vì th , míc có vớ n đoc thong ng phot con người vớ nhng vớ c mình làm khi sng trên đoc này ..Và đoc cũng là lý do tởo sao Chúa Kitô đoc n trong trn gian đoc đoc n tởo cho nhân ló qua kh hình thp giá, vì Thiên Chúa còn yêu thương con người, míc dù con người đoc phoc m tởo , tởo tách mình ra khoc tình yêu của Thiên Chúa. Tuy nhiên , đôi khi Thiên Chúa đoc bót đoc dĩ phoc s a phot con cái loài người nh ta thuy trong suot ló ch s sáng tởo và c u đoc .

Thot vớ y, ncu con người không đoc c tởo do chon ló a khi hành đoc ng thì Thiên Chúa đoc không nói vớ i dân Do Thái xoc a kia qua mioc ng ông Mô-sê nh sau :

" Hãy xem, hôm nay tôi đoc a ra cho anh em chon : hoc c đoc c chúc phúc hoc boc nguyon

r̄ a. Anh em s̄ đ̄ c chúc phúc n̄ u v̄ng nghe nh̄ ng m̄ nh l̄ nh c̄ a Đ̄ C CHÚA, Thiên Chúa c̄ a anh em, mà tôi truȳ n cho anh em hôm nay. Anh em s̄ b̄ nguȳ n r̄ a n̄ u không v̄ng nghe nh̄ ng m̄ nh l̄ nh c̄ a Đ̄ C CHÚA, Thiên Chúa c̄ a anh em..." (Đnl 12: 26-28)

M̄ nh l̄ nh c̄ a Thiên Chúa truȳ n cho dân Do Thái tr̄ c tiên ph̄ i tuân gī là M̄ i Đī u Răn mà ông Mô- sê đã lãnh nh̄ n t̄ Thiên Chúa trên núi Si N̄ i đem xū ng cho dân thi hành, sau khi h̄ đ̄ c gī i phóng kh̄ i ách nô l̄ trên đ̄ t Ai C̄ p và đ̄ c ông Mô-Sê đ̄ n v̄ qū h̄ ng an toàn . Nh̄ ng h̄ ch̄ a đ̄ c vào ngay Đ̄ t H̄ a, "tr̄n đ̄ y s̄ a và m̄ t ong" mà còn ph̄ i t̄ m trú trong hoang đ̄ a sū t 40 năm đ̄ đ̄ c th̄ thách v̄ lòng tin và lòng yêu m̄ n, trung thành c̄ a h̄ đ̄ i v̄ i Thiên Chúa đã th̄ ng gī i phóng h̄ qua tay ông Mô-sê.

Nh̄ ng trong th̄ i gian h̄ s̄ ng n̄ i hoang đ̄ a thī u th̄ n m̄ i s̄ , t̄ đ̄ ăn cho đ̄ n n̄ c ū ng, h̄ đã kêu trách Chúa và trách c̄ ông Mô-sê đã đ̄ n đ̄ a h̄ đ̄ n n̄ i thī u th̄ n này. Đ̄ u v̄ y, vì lòng xót th̄ ng, Thiên Chúa v̄ n nuôi s̄ ng h̄ v̄ i th̄ n l̄ ng là bánh" **man-na**" r̄ i t̄ tr̄ i xū ng m̄ i ngày cho h̄ ăn và truȳ n cho ông Mô-sê l̄ y ḡ y đ̄ p vào t̄ ng đá đ̄ có n̄ c ch̄ y ra cho dân ū ng. (x.Xh 16 &17).

V̄ y mà h̄ v̄ n không bī t̄ n và còn tī p t̄ c than phī n kêu trách ông Mô – sê và trách Chúa.

T̄ h̄ i h̄ n n̄ a, h̄ đã dùng t̄ do đ̄ đi tr̄ ch con đ̄ ng Chúa mū n h̄ đi, vì c̄ t̄ t Chúa mū n h̄ làm, s̄ đ̄ Chúa mū n h̄ xa tránh, **khi h̄ xin ông A-ha-ron đúc cho h̄ con bê b̄ ng vàng đ̄ h̄ th̄ l̄ y thay vì th̄ l̄ y m̄ t mình Thiên Chúa mà thôi.** (x.Xh 32: 1-6)

Do đó, ngay t̄ khi h̄ còn ̄ trong sa m̄ c, ch̄ a đ̄ c vào Đ̄ t H̄ a, Thiên Chúa đã n̄ i gī n v̄ i dân t̄ i Ca-đê và th̄ r̄ ng :

" không m̄ t nḡ i nào thū c th̄ h̄ gian ác này s̄ đ̄ c th̄ y mī n đ̄ t t̄ t̄ i Ta đã th̄ s̄ ban cho cha ông các nḡ i, ngō i tr̄ Ca-l̄ p con c̄ a Gī -phun-ne : nó s̄ đ̄ c th̄ y đ̄ t̄ y và đ̄ t nó đã gī m lên. Ta s̄ ban cho nó và các con nó, vì nó đã m̄ t lòng theo Đ̄ C CHÚA.." (Đnl 1: 35-36)

Thiên Chúa không nh̄ ng n̄ i gī n v̄ i dân mà c̄ v̄ i ông Mô-sê là nḡ i lãnh đ̄ o dân, nên cũng nói v̄ i ông là **" C̄ nḡ i n̄ a, nḡ i cũng s̄ không đ̄ c vào đó."**(Sđd : 1: 37)

Như thế, để cho thế kỷ là người con người dùng thế kỷ do của mình để quay lưng lại với Thiên Chúa, làm những sự dâm dục, giết người, trộm cắp, gian ác, bất công, dâm ô, thờ ngẫu tượng (Idolatry) và của cải vật chất, thay vì tôn thờ một Thiên Chúa duy nhất là Đấng đã tạo dựng muôn loài muôn vật –trong đó đặc biệt có con người để "theo hình ảnh Thiên Chúa" (St 1 : 27) thì Thiên Chúa sẽ không dung tha cho những sự dâm dục con người làm với thế kỷ do chính Ngài khi sống trên trần gian này.

Chính sự Cưu Đồi đã cho thế kỷ hiểu Thiên Chúa nên cần thế kỷ và đánh phạt dân chúng vì họ có tình sống xa lạ để người của Ngài, làm những điều gian ác mà không hề biết sám hối, ăn năn để xin tha thứ.

Chúa là Đấng nhân từ " Ngươi nên biết, ngươi trong giây lát, những yêu cầu những sự tởm cười." (Tv 30 (29) : 6).

Tuy nhiên, dù yêu cầu con người ở đâu thì Thiên Chúa cũng không chấp nhận, hay làm người trở về những sự dâm dục, sự gian ác và ô uế mà con người đã và đang làm khắp nơi trên thế giới từ xưa đến nay.

Trước hết với những người mà Thiên Chúa đã tạo dựng trong thế kỷ Cưu Đồi, Ngài đã đánh phạt họ vì những tội lỗi lao động đã phạm, sự dâm dục đã làm mà không biết ăn năn sám hối để xin tha thứ, nên trước hết Thiên Chúa đã hủy diệt toàn bộ loài người trên mặt đất với hình phạt " Đồi Hống Thủy" trước gia đình ông Nô-E và những sinh vật ông đem lên tàu trước khi mở cửa tuôn xuống, cuốn đi mọi loài mọi vật bên ngoài con tàu của ông vào lòng đất để người. (x St 6 & 7)

Tiếp theo là hình phạt Thiên Chúa giáng xuống hai thành Xô-dôm và Gô-mô-ra, vì ông Ap-ra-ham đã không tìm kiếm một người lành nào trong các thành đó để xin Thiên Chúa nguôn cơn thịnh nộ tha thứ phạt dân tội lỗi sống trong hai thành này..Cho nên, cùng Thiên Chúa đã cho Ngài và diêm sinh tội lỗi xuống thiêu rụi tất cả người và mọi sinh vật sống trong hai thành đó, trước gia đình ông Lót, cháu ông Ap-ra ham, đã ra khỏi thành . Riêng với ông Lot đã bị biến thành cột muối vì đã " ngoái cổ lại đằng sau" (cf St. 19).

Thiên Chúa giáng tai họa Hống thủy và lũ lụt thiêu diệt hai thành Xô-dôm và Gô-mô-ra vì tội lỗi của

lao c̣a con ng̣ọi ṣng trên tṛn gian và riêng trong các thành đó.

Nḥng ṇu con ng̣ọi làm ṣ ḍ, ṣ ṭi mà bịt ăn năn tḥng ḥi, xin Chúa tha tḥ, thì Ng̣ọi ḷi tḥ tha nḥ tṛng ḥp dân thành Ni-ni-vê đã ḅ Thiên Chúa toan ḥy dịt vì ṭi ḷi c̣a ḥ. ,Nḥng vì ḥ đã nghe ḷi Chúa c̣nh cáo ḥ qua ngôn ṣ Giô-na, nên Chúa đã tha không tṛng pḥt.

Tḥt ṿy, ngôn ṣ Giô-na đã rao gịng ṣ tḥng ḥi cho ḥ, nên Vua thành Ni-ni vê đã ra ḷnh cho ṃi ng̣ọi ṭ các quan ḷn nḥ trong Tṛu cho đ̣n tḥng dân ḳ c̣ tṛ con pḥ" **ăn chay và ṃc áo ṿi thô"** và ḥt ṣ c̣ ḳu c̣u **Thiên Chúa tḥ tha ṭi ḷi c̣a ḥ. Tḥy lòng ăn năn sám ḥi c̣a dân, Thiên Chúa đã " ḥi ṭi c̣ṿ tai ḥa Ng̣ọi đã tuyên ḅ ṣ giáng xụng trên ḥ. Ng̣ọi đã không giáng xụng ṇa."** (Giona 3: 10)

Nḥ tḥ đ̣ cho tḥy là Thiên Chúa nhân ṭ và đ̣y lòng tḥng xót . Nḥng ṇu con ng̣ọi ngoan c̣, c̣ ḅ ngoài tai tịng nói c̣a ḷng tâm pḥn ̣nh tịng nói c̣a Thiên Chúa trong tâm ḥn c̣a ṃi ng̣ọi đ̣ ngày ṃt lún sâu vào con đ̣ng ṭi ḷi, gian ác , ô ụ, thì cḥc cḥn Chũa ṣ không tḥ dung tha đ̣c. Và hình pḥt là ḥu qụ ṭt nhiên c̣a ṭi ḷi nḥ Thiên Chúa đã phán ḅo con ṛn sau khi nó đã quỵn ṛ bà Eva ăn trái c̣m :

" Mi đã làm đ̣u đó,

Nên mi đáng ḅ nguỵn ṛa nḥt

Trong ṃi loài súc ṿt và ṃi loài dã thú

Mi pḥi bò ḅng ḅng , pḥi ăn ḅi đ̣t ṃi ngày trong đ̣i mi." (St 3: 14)

Chúa Giêsu cũng đã nói rõ là ṇu ḳ làm ṣ ḍ không sám ḥi thì ṣ cḥt nḥ nḥng ng̣ọi Gali-lê ḅ Tṛng Tṛn Phi-la-tô gịt cḥt ḷy máu hòa ḷn ṿi máu ṭ ṿt x̣a kia :

" Các ông t^hng m^hy ng^h i Galilê t^h i l^h i h^h n h^h t m^h i ng^h i Galilê khác b^h i l^h h^h b^h đau kh^h nh^h v^hy sao ? Tôi nói cho các ông bi^h t : không ph^h i th^h đầu; nh^h ng n^h u các ông không sám h^h i thì các ông cũng s^h ch^h t nh^h v^hy. " Lc 13 : 2-3)

Đ^h c bi^h t , Chúa Giê su cũng lên án dân thành Giêrusalem v^h t^h i đã gi^h t các ngôn s^h nh^h sau :

" Giêrusalem, Giê ru salem !

Ng^h i đã gi^h t các ngôn s^h và ném đá nh^h ng k^h đ^h c sai đ^h n cùng ng^h i

Đã bao l^h n Ta mu^h n t^h p h^h p con cái ng^h i l^h i, nh^h gà m^h t^h p h^h p gà con đ^h i cánh mà các ng^h i không ch^h u.

Thì này, nhà các ng^h i s^h b^h b^h m^h c cho các ng^h i. Ta nói cho các ng^h i hay : các ng^h i s^h

Không còn th^h y Ta n^h a cho đ^h n th^h i các ng^h i nói : Chúc t^h ng Đ^h ng ng^h đ^h n nhân danh Chúa."

(Lc 13: 34-35)

Là Thiên Chúa c^h c t^h t c^h c lành, nh^h ng Ng^h i không th^h dung tha đ^h c nh^h ng s^h d^h và ô u^h nh^h gi^h t ng^h i, và dâm ô. S^h d^h l^h n lao nh^h t là s^h thâm đ^h c, gian ác đ^h có th^h gi^h t ng^h i không g^h m tay nh^h ta th^h y x^h y ra hàng ngày ^h kh^h p n^h i trên th^h gi^h i hi^h n nay.

Riêng ^h Vi^h t Nam, nh^h ng k^h tham ti^h n và ph^h n b^h i, tay sai c^h a quan Th^h y ngo^h i bang, đã sát

hỏi cách vô cùng dã man anh em T.T NĐD mà sách đã ghi chép và phải bày ra ánh sáng tỏ mọi tội ác của anh em. Đức bít thân đức và tàn ác hơn nữa là bọn vô thần, vô đạo đã sát hại hàng bao triệu người tội ác chí nam trong suốt 60 năm qua. Đây là những kẻ chửi rủa những người công giáo gian ác, đức chúa con người Việt Nam với chính đức bào ruồi tội ác của mình, chỉ vì ngu xuẩn vàng lờn quan trọng đức quốc đã bị tiến ra thuê mướn, hay vì chủ nghĩa phi nhân, vô luân, vô đạo mà họ đang cố bám lấy để cai trị bọn người lạc tàn như những người nghiệp trang dâm dục " cánh chung luồn" họ hủy diệt mọi đức thiên đức đức đức đức đức; những kẻ chết chóc là đức người trần gian với muôn vàn tội ác, bất công, gian manh, phi nhân phi nghĩa. Phải nói đó là sự dâm dục lao nhọt vì nó đi ngược hoàn toàn với bọn chết yêu thương, thiên đức đức đức đức đức Thiên Chúa là Đức chúa ghét mọi tội lỗi, mọi sự dâm dục, thân đức gian ác, chúa con người.

Một khác, sự ô uế vì thú vui dâm dục, khiến phải và trẻ em trở thành những nạn nhân rất đáng thương của những kẻ đã đánh mất hết lòng trí, đi tìm thú vui của các kẻ tội lỗi và khốn nạn này. Tội dâm ô không những súc phạm những người chết thánh thiện của Thiên Chúa mà còn hại giá con người xuống hàng thú vật, vô lòng trí, vô luân, vô đạo khi hành hạ thân xác của các trẻ em bán làm trò vui "u dâm" vô cùng khốn nạn này.

Như thế thì hỏi: một Thiên Chúa đầy lòng yêu thương và thánh thiện, có thể nào chấp nhận những tội ác, như uế rất ghê tởm nói trên đức đức không ?

Chắc chắn là KHÔNG

Thánh Phaolô đã cảnh cáo như sau với mọi người của tội lỗi đã ăn hại một đời:

" Những việc do tính xác thịt gây ra thì ai cũng rõ, đó là dâm bôn, ô uế, phóng dăng, tham quyền, phù phép, hận thù, bất hòa, ghen tị, chèn ép và những điều khác giống như vậy. Tôi báo cho mà biết, như tôi đã từng báo: những kẻ làm những điều này sẽ không được thừa hưởng Nước Thiên Chúa." (Gl 5: 19-21)

Như khác, Thánh Phaolô cũng nói đến sự uế của tội lỗi như sau:

" Anh em không biết sao ? khi đem thân làm nô lệ cho đấng vô đạo, thì anh em là nô lệ

Chúng ta đừng nghĩ anh em vắng phước: họ c làm nô lệ tội lỗi thì sẽ chết; họ c làm nô lệ phước với Thiên Chúa thì sẽ được nên công chính." (Rm 6 :16)

Được nên công chính (justified) có nghĩa là được cứu đời vào Nước Trời nên dành riêng cho những ai thực tâm yêu mến Chúa và quy phục tâm sống theo đường lối của Ngài để xa tránh mọi sự dữ, sự tội trong suốt cuộc sống trên trần thế này. Thiên Chúa đầy yêu thương và rộng lòng tha thứ, những con người phạm tội thì nên chí mục đích sống ngay lành, mục đích hành ý mục đích của Cha trên Trời là xa tránh mọi tội lỗi và sự dữ, sự ô uế, bất công vô nhân đạo mà những kẻ không có niềm tin vào Thiên Chúa đang làm ố khố phạm nên trên thế giới ngày nay.

Đó là tất cả ý nghĩa của Chúa Giêsu đã nói với các môn đồ xưa như sau :

" Không phải bất cứ ai thưa với Thầy : Lạy Chúa, lạy Chúa là được vào Nước Trời cả đâu, mà chỉ ai thi hành ý mục đích của Cha Thầy là Được ngồi trên Trời mới được vào mà thôi." (Mt 7: 21)

Như thế, đường lối của Chúa nhân từ, hay thương xót và tha thứ được sống buông thả theo tính ham mê thú vui của xác thịt con người và chiụ theo những quy nữ của thế gian, của xã hội vô luân vô đạo, đầy rẫy tội ác, bất công và bóc lột, là bộ mặt thật của "văn hóa sự chết" đang phơi bày ố khố phạm nên trên thế giới ngày nay.

Đáng buồn thay, nhiều người hiểu biết và có trách nhiệm dầy dụa và báo về chân lý, luân thường đạo đức của họ không có can đảm chống lại những bất công, tha hóa của xã hội để cứu an cho mình hay trước lợi cá nhân, khi thì bất mẫn và giữ câm giữ điếc trước các mọi sự dữ, sự gian ác và tha hóa của xã hội.

Thiên Chúa là Cha rất nhân từ, yêu thương con cái loài người đến mức đã hy sinh chính Con Một Ngài là Chúa Giêsu-Kitô cho nhân loại được cứu chuộc và có hy vọng được sống hạnh phúc đời đời với Chúa trên Nước Trời mai sau. Phải nói là có hy vọng thôi chứ chưa chắc chắn thế bây giờ là sự được cứu rỗi để hưởng phúc Thiên Đàng, vì những con người còn có tội do đó cần phải sống theo Chúa và cho Chúa, hay khước từ Chúa để sống theo bản năng tội lỗi và tha hóa hiện tại và thế gian, tay sai đắc lợi của ma quỷ để làm những sự dữ, sự trái nghịch với sự thiện hảo và thánh thiện của Thiên Chúa.

Bao lâu còn sống trên trần gian và trong thân xác có ngày phải chết này, con người còn phải chi tiền để mua sắm thiển và sắm đồ, mua sắm trong sách và ô uố, mua sắm những thiển và gian ác quyệt.

Do đó, sống những phải chết của Thiên Chúa cho con người phải được hiểu là họ quyệt tất nhiên của tất do chính họ mà Thiên chúa luôn tôn trọng cho con người sống khi sống trên đời này. Nó cũng nói lên sống công bằng của Thiên Chúa dành cho những ai quyệt tâm sống theo đường lối của Ngài, đời nghịch với những kẻ lười dể lòng những xót của Chúa để làm tay sai cho ma quỷ là cha của mọi gian đời và để ác luôn chờ ng lai Thiên Chúa là Cha của sống thật, sống thiển, sống công chính và yêu những.

Tóm lại, phải có sống những phải chết vì con người có tất do để làm đời thiển hay gian ác. Thiên Chúa yêu những những không thể dung tha cho sống, sống ô uố mà con người đã và đang làm khắp nơi trên thế gian nay. Vì thế, phải có sống những phải chết của Thiên Chúa và đời này không hề mâu thuẫn với tình những tha tha của Ngài, vì nếu không có tất không chịu nhìn nhận tất họ của mình và ăn năn sám hối, xin Chúa tha thì làm sao Chúa có thể tha tha được?

Đó là sống thật chúng ta cần nhận sống bao lâu còn sống trên trần thế, để sống đời với với bao dể p tất và nhất là với bao cám dỗ của ma quỷ ví như " **sống thật gọi m thét rao quanh tìm mọi c c xé.**" (1 Pr 5: 8)
đôi lôi kéo chúng ta khỏi tình những của Thiên Chúa.

Chúa Giêsu đã dạy các Tông Đồ xưa: " **Vậy anh em hãy tin thật và cứu nguy n luôn, hãy u đ s c thoát khỏi mọi đời sống p x y đ n và đ ng v ng tr c m t Con Ngài.**" Lc 21: 36)

Vậy chúng ta, những người có niềm tin nơi Chúa, phải làm gì để chúng ta quyệt tâm yêu Chúa và xa lánh mọi sống, tất ác và ô uố? Đó là câu hỏi mà mọi người chúng ta hãy tin tưởng.

LM Phanxicô Xaviê Ngô Tôn Huân